

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSBTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Kik üznek pártpolitikát?

Pécs, 1897. július 7.

Mulatságos az a szemforgató játék, melyet a „liberális” pártnak helyi közlönye a katolikus autonomia ügyében a jóhiszemű közönséggel pár nap óta üz. Keddi számában kimondotta kárhóztató ítéletét a fölött, hogy a kath. kongresszusi képviselők jelölésénél is a pártpolitikai szempontok dominálnak, természetesen azért, mert az összes katolikusok nem ültek fel annak az egypár embernek, akik Kardos jelöltségét „liberális” pártpolitikai szempontból rájuk erőszakolni akarták.

„A szabadelvű-párt hívei Kardos Kálmánt jelölték, az ellenzék pedig Erreth János körül csoportosul” — így ír a P. N. s ezzel beismeri, hogy a pártpolitikának belevitelét a kath. autonomiai ügybe a kormánypártnak köszönhetjük, mert hiszen Erreth jelölése utóbb történt, mint Kardosé; ha tehát Kardost a szabadelvű párt jelölte, akkor ez a dicsőség hogy az autonomiai választásoknál „a katolicizmus valahol a sarokban didereg és a párteberek ujjongnak a bálvány körül.”

De így van ez mindig a mi kedves kormánypártunknál. A városi bizottsági tagválasztásoknál is mindig a legnagyobb gondot fordítják arra, hogy csupa tizenhárom próbás mameluk kerüljön a bizottságba s a mikor az ellenzék a pártpolitikai szem-

pontból egybeállított listájukat vakon el nem fogadja, akkor tele torokkal kiabálnak, hogy micsoda vakmerőség belevinni a pártpolitikát a városi választásokba! A városi közgyűléseken ők hirdetik a pártpolitika kiküszöbölését, de ez csak azt jelenti, hogy az ellenzék fogja be a száját, ha ők a kormány szekerét ott tologatni megpróbálják; szavazza meg derűre-borura a kormánynak indítványozott bizalmi nyilatkozatokat s a megrendelésre előterjesztett feliratokat, mert ha nem, akkor az ellenzék az, amely az áldatlan politikai harcot beviszi a város közgyűlési termébe.

Szakasztott erre a mintára rendezték a kath. autonomiai jelölést is; keresték a pártebent, még pedig a kormánynál befolyásos pártebent s Kardos Kálmánt jelölték, nem törődve azzal, hogy ő az országgyűlésen tett kijelentése szerint is a főispánság fáradalmaival kipihegni ment a képviselőházba, még egy képviselőiséget akartak a nyakába varrni, csak hogy a kath. kongresszuson is a kormánypárt híve üljön az ő nevükben.

Mikor aztán a kath. polgárság átlátva a szitán, nem állt kötélnek s egy teljesen független, semmi irányban le nem kötelezett jelölt körül csoportosult, akkor rázendítettek az ismert kórusra, hogy az ellenzék beleviszi a pártpolitikát a kath. autonomia kérdésébe.

A „P. N.” még keddi számában is

erősen fogadkozott, hogy ha Kardos az autonomiai jelöltséget nem fogadta volna el, akkor a választók ama része (a szabadelvű párt) „minden párttekintet nélkül arra a férfura adta volna szavazatát, akit a katolikusok többsége jelölt. Ugy tudtuk, ha ez esetben Erreth János felé fordult volna a bizalom, akkor a liberális párt szívesen támogatta volna őt.”

Ma már, mikor Kardos visszalépése ténynyé vált, más hurokat penget a kormánypárt közlönye, pedig nagyon jól tudja, hogy Erreth János a katolikusok többségének a jelöltje. Hisz a jelölő ívet rövid hat óra alatt sokkal több polgár, és pedig nem csupán ellenzékiek, de mind katolikusok, irták alá, mint a kormánypárti jelölt ívét napokon át tartott hatósági körözés dacára; vasárnap pedig egy népes nagygyűlés egyhangulag és lelkesedéssel járult hozzá a katolikusok jelöléséhez.

Most már nem a közügynek tett szolgálatok jutalmazása a jelszó a kormánypárt táborában, most már más frázis járja, hogy megint kormánypárti jelöltet lehessen fogni.

Keddi számában a P. N. még csak azt mondta, hogy Erreth — állítólag — az ultramontánok- és a néppárttal szövetezett s hozzátette, hogy még nem bizonyos, vajjon Erreth a papság jelöltje-e; mai cikkében pedig már bevégzett ténynek hirdeti, hogy Erreth jelöltségének hívei: az ultramontánok és a néppárt serege, akik

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Viadal a levegőben.

— Behrend Márton. —

Tizennégy nap óta voltam már Péter vároton, ahol unokahugom férjével együtt, mint légtornászok, a szabadon emelkedő léggömb alján függő nyujtón tanultuk be gyakorlatainkat.

Előbb Párisban voltam szerződötve, de unokahugom egyik levele annyi aggodalommal töltött el sorsa iránt, hogy szerződésemet felmondtam és hozzá siettem, hogy hosszabb ideig lehessen közelében.

Unokahugom korán árvaságra jutván, szüleim házában nevelkedett, azért is bensős, testvéri szeretettel vonzódtam hozzá; együtt nőttünk fel, együtt tanultuk a kötéláncosok nehéz mesterségét, amíg szüleim, akiknek saját lovardájuk volt, éltek.

Szüleimnek gyorsan egymásra bekövetkezett elhalálozása után egyideig ugyan még együtt maradtunk, de csakhamar el kellett válnunk, hogy hivatásunk pályáján tovább haladhassunk és így az egyik lovardából a másikba jutván, a legkülönbözőbb helyeken megfordultunk. — Élénk levelezésünk utján azonban folyton tudomással birtunk egymásnak sorsáról, így esett az is értésemre, hogy

unokahugom egyik kartársunkkal jegyet váltott és legközelebb egybekelni szándékozik.

Unokahugom jegyesét mindaddig csupán csak mint kötéláncost ismertem, jelleme azonban, mivel aziránt nem érdeklődtem, teljesen ismeretlen volt előttem.

Azután azonban, igen természetesen, igyekeztem ez irányban tudakozódni; de sajnos, hogy minden, ami értésemre esett, annyira hátrányos volt, hogy komolyan óvakodásra kellett intennem unokahugomat. Jegyese ugyanis nyers, fellobbanó és erőszakos ember hírében állott. Sajnálatomra azonban minden intésem és óvásom hiábavaló volt, mert félév múlva mégis csak egybekeltek.

Eddigi levelezésemet azontul is folytatván, csakhamar meggyőződtem arról, hogy az, amitől előre félttem, csakugyan be is következett, hogy unokahugom a reménylett boldogságot föl nem találta; de sőt a legaggasztóbb körülmények közé is jutott: férje ugyanis mindent elkártyázott, a mit ő és felesége kerestek, s még ezenfelül az ivásnak is adta magát. Az alábbi részleteket azon kartársaktól tudtam meg, akik majd itt, majd amott lévén szerződötve, a házaspárral találkoztak és életük módját megfigyelhették.

Unokahugomtól, minden kérésem dacára, hogy mindenről részletesen értesítsen, csak rövid tudósításokat kaphattam. — De bármi röviden irt is, soraiból megértettem,

hogy az én jó Luciám boldogtalan. Erről meggyőződve, gyorsan határoztam; felmondtam eddigi szerződésemet, azután vasútra ültem és — Párisból egyenesen Pétervárra utaztam.

Szép és szívélyes fogadtatásban részesültem; Lucia, a szerencsétlen asszony, hangosan zokogva borult kebelemre és minden mozdulatából fölismertem, hogy a szíve mélyéből örült megjöttömön.

Egyetlen panaszra sem nyitak ugyan ajkai; de hiszen ugyis szükségtelen lett volna. Nagyon is eleget tudtam már.

Hogy minél továbbra maradhassak hugom közelében, azon javaslattal léptem férje elé, hogy ezentul együtt működneink és mivel éppen társat kerestett legujabb vállalkozásához: a szabadon emelkedő léggömb alján függő kettős nyujtón párosan tornázni, csakhamar meg is egyeztünk.

A nyilvános előadás előtt tizennégy napon át begyakoroltuk magunkat és mivel mindketten már tapasztalt kötéláncosok voltunk, csakhamar összeszoktunk és a gyakorlatokban végleg meg is állapodtunk.

Időközben Luciával a régi testvéri bizodalommal érintkeztem, amit ő szintén őszintén viszonzott. Egészen átengedtük magunkat az örömeink, oly hosszú távollét után ismét együtt lehetni és észre sem vettük, hogy Richárd — ez volt hugom férjének a neve — gyanakvó pillantással követi bizal-

ellen a legerősebb fegyverrel kell megküzdeni. A liberalizmus eszméjének győzni kell. Állítani kell tehát új jelöltet és meg kell vívni a harcot új erővel, új lelkesedéssel.

Ime a lóláb: tegnap, a mikor még volt kormánypárti jelölt, szívesen csatlakoztak volna a katolikus többséghez; ma, mikor kormánypárti jelölt nélkül állnak, már új jelölt után néznek, mert „a liberalizmus eszméjének győzni kell!”

Persze azoknak az uraknak a szemében csak egy liberalizmus létezik, a kormány pártpolitikai liberalizmusa, a melynek szent nevében egymásután tekerik ki a szabadsági intézmények nyakát s akarják a kath. egyházat is olyan autonómiával boldogítani, a mely hűséges kortesekkel szolgáljon a kormánynak.

Ezért nem kell nekik a független katolikusok jelöltje, ezért szórják az ultramontanizmus vádját arra a jelöltre, aki nem úszik azzal a politikai áramlattal, a mely megmetyelje az összes közállapotainkat s korrumpálta a közérkölcöket.

A kath. autonómia felekezeti ügy, s mi azt úgy akarjuk megszervezni, hogy az államnak, mely felekezet nélküli, mely az egyházak egyenlő szabadságát törvényeibe iktatta, a kath. egyház ügyeire se legyen több befolyása, mint a mennyi a többi egyházakkal szemben megilleti. Arról pedig meg vagyunk győződve, hogy ilyen autonómiát számunkra kiküzdeni nem fognak azok, akik lekötözöttjei a kormánynak, mely a papi kinevezéseknek s az egyházi vagyonok kezelésének az autonómiára való átruházásával egyik leghatalmasabb kortes-eszköztől esnek el.

S éppen mert ezt tudjuk, nem fogunk fölülni a kormánypárt hamis jelszavainak, a melyeknek célja ezt a tisztán felekezeti ügyet is átjátszani a kormány kezére, hogy így olyan szervezetet adhassanak a kath. egyháznak, amely azt továbbra is megtartja

masságunkat. Csak később és pedig rettentő módon kellett arról meggyőződnöm, hogy mennyire megtévesztette a szerelemföltés ezt az alattomos embert.

Első előadásunk napja elkövetkezett. A nagy kerti helyiségben, ahol a léggömbnek fel kellett szállnia, óriási nézőközönség gyülekezett egybe és a mutatványok előkészületei nagy érdeklődést keltettek. Végre a léggömb töltése befejeztetett és mi, tapsoktól üdvözölve beléptünk a szabad köröndbe, a melyben a lebegő léggömböt köteleinél fogva tartották embereink. Megragadtuk a nyújtót és elkezdtük gyakorlatainkat. Most harsány hangon vezényelte Richárd „Bocsásd!” s a feleresztett léggömb fenségesen emelkedett fel a magasba.

Mig a nézőközönség alattunk tapsolt és tetszését nyilvánította, addig mi, gyakorlatainkat a nyújtón egyre folytatván, mindig magasabbra emelkedtünk, míg végre annyira távolodtunk, hogy mutatványaink alulról nem voltak már többé megfigyelhetők.

Ennél fogva abbahagytuk gyakorlatainkat, a nyújtón, amennyire éppen lehetett, kényelmesen elhelyezkedtünk és a gömbbel együtt egyre magasabbra és magasabbra emelkedtünk az átlátszó tiszta levegőben.

Sajátságos érzés fogja el az embert ily emelkedésnél. A zajtalan, lágy, semminemű rázkódással sem járó fölfelé emelkedés előbb abba a csalódásba ringatott bennünket, hogy

az államnak ugyanolyan gyámsága alatt, a melyet az gyakorolt felettünk, mikor még katolikus állam voltunk, de amely a modern felekezetenküli államot semmiképp meg nem illeti, hacsak önként nem ajánljuk fel neki azt.

Olyan kiskorúak pedig nem vagyunk, hogy ezt az illetéktelen gyámságot magunk könyörögjük ki egyházunkra.

Hirek.

Pécs, 1897. július hó 7.

Indiai vasutak.

A lázadó indusok kormányának az ot-tani vasutakról szóló legújabb jelentése szerint Kelet-India vasutainak hossza 1897. márc. 31-én 24 528 $\frac{1}{2}$ angol mérföld volt. 1896. év folyamán a hálózat 1 062 $\frac{1}{2}$ mérfölddel növekedett. A lefolyt üzleti évben az üzemi kiadások a nyers bevételnek 46 09 % át emésztették fel. A tiszta jövedelem a befektetett tőke 5 20 %-ának felelt meg, holott az előző évben 5 78 %-ot tett. A vasutak 1896-ban összesen 160 817 000 utast (7 735 000-rel többet, mint az előző évben) és 19 669 000 (18 %-kal kevesebbet, mint az előző évben) tonna árut szállítottak.

Jelentékeny károkat szenvedtek az indiai vasutak a múlt év második felében a kitört pestis és éhség következtében. Így a „Great Indian Peninsular” vasut bevételei a múlt év második felében több mint 60 000 font sterlinggel tettek kevesebbet, mint az előző év hasonló szakában. Dacára annak, hogy az üzemköltségeket lényegesen redukálták, mindazonáltal a tiszta jövedelem 32 000 font csökkenést mutat az előző év hasonló szakával szemben. Bombay, a hol a pestis leginkább dühöngött, a „Great Indian Peninsular” vasut főforgalmi helye és egyidejűleg India kereskedelmi központja, természetesen tehát, hogy a pestis legérzékenyebben ezt a vasutat károsította meg. A pestis és éhség kitörése előtt a „Great Indian Peninsular” kitűnő üzleteket csinált, úgy, hogy dacára a második félévben szenvedett veszteségeknek az 1896-iki üzletév megnyugtató eredményeket mutat fel. A nyers bevételek 3 155 133 fontra (1895-ben 3 097 433 font)

nem a földtől távolodunk, hanem hogy ez sülyed alattunk mind mélyebbre alá. A földön uralkodó lármás zaj helyébe egészen más, sajátos zsongás terjedt elöttünk. A döngés és dübörgés megszűnt és most, midőn már a legmagasabb tornyok tetői is el-tűntek szemünk elől, csak is gyöngéd, halk susogásért fel hozzánk anyaföldünkről, amelynek fiai a kék levegő égbe emelkednek.

Elmerülve gondolataimban egészen elfelejtettem, hogy Richárd tőlem csupán a nyújtó közepére erősített kötéllel elválasztva, mellettem ül; midőn megszólalván fölébressz-tett álmódosásaimból.

— Te egészen el vagy mélyedve gondolataidban; — bizonyosan most is ő rá gondolsz?

— Ő reá?

— Igenis ő reá!

— Nem értelek.

— De én annál jobban értelek. Azt hiszed talán, hogy nem vettem észre, mint jársz te Lucia, az én feleségem után? És hogy milyen szerencséd van annál a hűlennél?

— S te mindezt komolyan hiszed?

— Igenis komolyan, véres, végzetes komolysággal!

— Akkor megőrültél!

— Legkevésbé sem. De el vagyok tökévelve, magamat rajtatok megboszulni. Vajjon mit fog mondani a te Luciád, ha meg-

rugtak, a tiszta jövedelem pedig az egész évre 1 472 524 fontot tett szemben 1 411 687 fonttal az előző évben. A társaság vonalaiba fektetett tőke a múlt év végén 25 234 000 font sterlingre rugott, vonalainak hossza pedig 1 767 mérföld volt, a melyből 462 mérföld kettős vágánnyal birt. A társaságnak 1896-ban 605 mozdonya volt, köztük 426 elsőrendű, 184 másodrendű és 95 harmadrendű. Indiának még egy nagy vasutja a „Bombay, Baroda and Central India Railway.” Ezen társaság hálózata igen gazdag vidékeket szel át és rengeteg forgalmat közvetít. A vonalainak hossza 614 $\frac{1}{2}$ mérföld, azonban a társaság ezenkívül üzemben tart 1 784 mérföldnyi keskenyvágányu vasuthálózatot, a mely az állam tulajdona. Ez utóbbi vonalokon a nyomtáv egy méter. A nyomtávok különbözősége természetesen növeli a forgalmi kiadásokat, bár a lokális forgalmat ezen körülmény nem érinti. A társaság saját vonalaiba fektetett tőke a múlt év végén 9 153 283 fontra rugott. A tiszta jövedelem az előző évihez képest apadt, tekintettel azonban a pestis és az éhség által előidéztet különös rossz viszonyokra, az elmúlt üzleti év elég jónak mondható.

A „Madras” vasuttársaság, melynek hálózata 858 mérföld, rosszabb üzleteket csinált. A társaság vonalaiba fektetett tőke ma már 11 102 907 fontra rug; a tiszta jövedelem a múlt évben az előző évihez képest jelentékenyen csökkent, úgy, hogy az indiai kincstárnak nagy összeggel kellett hozzájárulni a garantált osztalék fedezésére.

A „Southern Mahratta” vasuttársaság is jelentékeny hálózattal bír. Vonalainak hossza 1 556 mérföld. India vasuthálózatának egy nagy része keskenyvágányu; az általánosan adoptált nyomtáv ezen vonalaknál 1 méter, több esetben ennél is keskenyebb. A vasutaknak ez a neme sehol a világon nincs olyanannyira elterjedve, mint Kelet-Indiában és az eddigi tapasztalatok szerint különösen a helyi forgalom közvetítésében igen jól bevált. Legnagyobb részük az állam tulajdona, üzemük igen olcsó és sokkal jobban jövedelmeznek, mint a fővonalak. Az üzembányad alig tesz 30% ot.

A keletindiai fővonalak állami kamatgarantiát élveznek. Így pl. a „Great Indian Peninsular” a „Bombay Baroda-Central” és a „Madras” vasutnak 5%, a „Southern Mah-

tudja, hogy a folyó felett lezuhantál és a vízbe fultál?

Megijedtem. Mit akarhat ez az ember? Mily merényletet akar ellenem elkövetni? Alig hogy ezekre gondoltam, ő már felegyenesedett a nyujtón és éles késével, melyet eddig rejtegetett, elvágta az én oldalomnak szélső kötelékét, a mire a nyujtófa, amelyen ültem, megbillent.

Egyszerre tisztán állott elöttem a veszedelem, melyben forogtam: Richárdt le akar engemet a nyujtóról taszítani. De gyorsan el is tökélttem magamat és minden erővel a középső kötelébe fogódzkodván, szintén felegyenesedtem és szembeszálltam ellenfelemmel. Mindenekelőtt a kést kellett tőle kicsikarni.

Mert noha nem tartottam attól, hogy kését közvetlenül ellenem fogja fordítani, már azért sem, mivel holttestem feltalálásánál sebeim őt elárulták volna, még sem tudhattam előre, hogy azon esetben, ha én diadalmaszkodnám felette, határtalan gyűlöletében nem vetemednék-e még gyilkosságra is.

Azután megvallom őszintén, oly borzasztó helyzetben éreztem magamat, hogy senki sem ütközhetik meg abbeli igyekezetemen, hogy a kést már csak azért is hatalmamba kerítsem, hogy vérszomjas ellenfelemet távol tarthassam magamtól.

Rettentő küzdelem keletkezett között-

ratta" vasutnak pedig 4% tiszta jövedelem van biztosítva. A vonalak legnagyobb része csaknem minden évben kénytelen igénybe venni az állami garanciát, minthogy tiszta jövedelmük sohasem vagy csak ritkán éri el az öt, illetve négy %-ot. Az indiai kincstár kamatgarancia fejében minden évben jelentékeny összegeket fizet és az e címen előirányzott összeg már oly nagy, hogy a kormány most már nem igen ad vasútépítési engedélyt kamatgarancia mellett.

Növeli az angol kincstárnak e révén való megterhelését az a körülmény is, hogy a többnyire Londonban székelő vasútársaságoknak a kamatgarancia összegeket aranyban kell fizetni, Indiában azonban ezüst valuta lévén, a nagy árfolyam — különbözet következtében, mely különösen az ezüst — krach óta óriásilag emelkedett, a kamatgarancia aránytalanul megnövekedett. Az indiai vasutak legtöbbje, az ezüstrupia névértékét véve alapul, 7%-ot jövedelmez, azonban arany font sterlingre átszámítva, a jelenlegi hallatlan ezüst devalvatio mellett a tiszta jövedelem tényleg alig 2—2½%, úgy, hogy az angol kincstárnak aranyban kell megfizetnie a biztosított 5 illetve 4%-hoz még hiányzó összeget.

Ha a készülő forradalom nagyobb méreket ölt, úgy az angol kincstár ez évben tekintve, hogy a forradalom a vasuti forgalmat igen megcsökkentené, kamatgarancia címen óriási összeget fog az illető vasútársaságoknak kifizetni.

Napirend 1897. július 8-án.

Naptár: csütörtök, jul. 8. — Róm. kath.: Erzsébet. — Prot.: Kilián. — Görög-kel.: (jun. 25.) Dávid. — Zsidó: Thamusz 8. — Nap kél 3 óra 57 perckor; nyugszik 7 óra 40 perckor. — Hold kél délután 1 óra 36 perckor; nyugszik éjjel 11 óra 12 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 22 Celsius fok meleg; légnyomás 756. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett meleg, száraz idő várható.

Árvaházi igazgató választmány ülése a vármegyeaházán reggel 9 órakor.

Megyei tiszti nyugdíjválasztmány ülése d. e. fél 10 órakor.

Megyei állandó választmány ülése délelőtt 10 órakor.

Térzene délután 6 órakor a sétatéren.

— (Térzene.) A 44 ik gyalogezred zenekara holnap (csütörtökön) délután 6 óra-

tünk a késnek birtokáért, melyet Richard magasan emelt jobb kezében tartott és a melynek fokával, valahányszor csak utána nyúltam, mindig felém ütött. Mindenesetre erősebb és ügyesebb voltam ellenfelemnél; de ha neki sikerült volna engemet a kés fokával fejen találni és elszédíteni, akkor föltétlenül elvesztem és a mélységbe zuhantam volna alá. Kétszer ütött már fejem felé és mindakétszer sikerült az ütést idejében felfognom

Végre nagy vesződés után jobb keze csuklóját megragadtam. Teljes erőmből szoritottam csuklóját, hogy a kést kiejtse a kezéből, de mindhiába.

Erre gyorsan, még mielőtt szándékomat észrevehette volna, torkon ragadtam ellenfeletem.

Most a nyujtófán állva minden más támasz nélkül mindakét kezemmel egyedül ellenfelemben fogódtam. De az elegendő is volt. Amíg ő erősen állott, én is biztonságban valék, mivel egészen belekapaszkodtam és erősen tartottam őt.

Mindig mélyebbre és mélyebbre szoritottam ujjaimat nyakába, míg végre hörögni kezdett, a mi egyre halkabbá lett, s egyszerre csak eszméletét veszítve, összeroskadni készült.

Meg voltam mentve! Gyorsan kivettem kezéből a kést, még mielőtt elejthette volna

kor a sétatéren térzenét tart a következő műsorról: 1. Nyitány, Weber „Oberon“ c. operájából. 2. „Szép az élet“, keringő Christoph Tivadartól. 3. Ábránd Strausz „Cigánybáró“-jából. 4. „N' Dirndl sei Herzload“, stájer népdal Péter Ferdinánd főhercegtől. 5. „Papa-mama“, francia polka Bayer-től. 6. „Für's Herz und Gemüth“, egyveleg Komsáktól.

— (A mohácsi főszolgabíróválasztás) ügyére vonatkozólag ma Mohácsról Varga elnök és dr. Réder, értekezleti jegyző, aláírásával azt a sürgönyi értesítést kaptuk, hogy Jeszenszky visszalépve, a mohácsi járásnak a múlt hó 7 diki értekezlet szerint egyedüli jelöltje a főszolgabírói állásra Baross Kálmán.

— (Anyakönyvvezetői kinevezés.) A m. kir. belügyminiszter Tolna vármegyében a szakályi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesnek Miltényi Bélát nevezte ki.

— (Esküvő.) Vettük a következő családi jelentést: „Sikabonyi Angyal Pál pécsi kir. ítélő-táblai bíró és neje györkönyi és cecei Grabarics Tekla örömmel tudatják fiuknak sikabonyi dr. Angyal Pál Baranyavármegyei tiszti ügyészsége joggyakornokának késmárki Késmárky Irénnel: késmárki Késmárky Iván ügyvéd és neje Németh Teréz leányával f. évi július hó 11-én Pakson (Tolnamegye) történendő egybekelését.“ Hasonló jelentést adtak ki a menyasszony szülei is.

— (Autonomiai képviselőjelölés.) A szentlőrinci választókerület 64 katolikus polgára — bicsérdi, gerdei, varjasi, bakonyai, velini, bagotai, bodai, zóki, rugásdi, pázdányi, kisasszonyfai, szentlőrinci, bükösdi, magyarmecskei, megyefai, baksai, helesfai, cserdi, szentiváni, szentgáli, sellyei, szabad-szentkirályi és szentdienesi lakosok — tegnapelőtt Országh Lajos, kisteleki birtokost jelölték autonomiai képviselőnek s a jelölt jövő vasárnap Szentlőrincen tartandó népgyű-

és emberföltötti erővel egészen magamhoz öleltem tehetetlenné vált ellenfeletem, azután pedig lassan lecsuszva előbbi ülémre, lábammal fölemeltem a lelogott oldalkötelet. Ezt a kötelet levágtam s vele erősen a nyujtó rudjához odakötöttem elalélt ellenfeletem, hogy le ne eshessék. Most pedig megnyitottam a léggömb szeilentyűjét és a megkönnyebülés mély sóhajai között hagytam a gömb légszeszt mihamarabb kiömleni...

A mint végre ismét leértünk a földre, első gondom volt a kis helységnek, a hová leszállottunk, a rendőrfőnökhöz sietni és neki a történeteket sebtében elmondani. Azután átadtam a fejét egyre csóváló rendőrfőnöknek foglyomat és visszasiettem Pétervárra.

Kalandom általános megütközést és nagy feltűnést keltett s Luciát minden oldalról ostromolták, hogy váljon el férjétől.

Erre azonban nem volt szükség.

Richard ugyanis néhány nap mulva kitört börtönéből s megszökött a soha vizsontlátásra. Két év mulva vettük az értesítést Amerikából, hogy Richardot Cow Boy nevű társa verekedés közben agyonütötte.

Lucia meg volt váltva! Ma már egyik lovardatulajdonosnak a felesége, a ki kezén hordozza őt; míg én egyik lovardából a másikba vándorolva, még mindig valóságos cigányéletet élek.

lésen fejti ki a kath. autonomia érdekeit szem előtt tartó programját.

— (A bányászfiu balesete.) A napokban Osga Mihály 13 éves bányászfiu a somogyi Rücker akna törecshányóján, mikor a ló által huzott törecs-vonatot menetközben kikapcsolni akarta, saját vigyázatlansága folytán fejével a csillék közé került, halántécsontja eltört és súlyos agyvelő-rázkódást szenvedett. A vasasi szükség-kórházban ápolják. Ha életben is marad, elmebeteg lesz az azelőtt oly értelmes s csinos arcu gyermek.

— (Himen táblájáról.) A pécsi anyakönyvi hivatalnak házassulandók kihirdetési tábláján e héten a hővetkező új jegyespárok nevei olvashatók:

Mrákovics Lajos, rk., Pécs — Windischmann Anna Terézia, rk., Pécs;

Zsebe Lajos, rk., Pécs — Geibel Anna Mária, rk., Pécs;

Szűcs Antal, rk., Pécs — Horváth Erzsébet, rk., Pécs;

Fricker Sándor, rk., Pécs — Jozipovics Anna, rk., Pécs;

Szűcs József, rk., Pécs — Sütő Anna, rk., Pécs.

— (Aratók sztrájkja.) A szegzárdi csendőrszakaszparancsnokság ma sürgönyileg kereste meg a pécsi szárnyparancsnokságot, hogy a székesfehérvári kerületi parancsnokságot és jelentette, hogy Tolnamegyében az aratók több helyen sztrájkolnak s a birtokosok a rend helyreállítására csendőri segítséget kérnek. A szakaszparancsnokság viszont a szárnyparancsnokságtól és a kerületi parancsnokságtól kért sürgönyileg segítséget és a pécsi szárnyparancsnokság még ma d. e. intézkedett, hogy az őrsokról csendőrök vonuljanak a sztrájk színhelyére. Különösen Martinca-pusztán öltött veszedelmes jelleget az aratók sztrájkja, hová a pécsi szárnyparancsnokság sürgönyileg 15 csendőrt vezényelt ki.

— (Halálozás.) Gergelits Ignác, a szigeti külvárosi rendőrlaktanya rendőrmesterének felesége az éjjel meghalt. A városi rendőrség ma szép összeget gyűjtött, hogy rendőrtársuk feleségének temetési költségeihez hozzájáruljanak és a holnap (csütörtökön) délután 5 órakor történendő temetése alkalmból koporsójára koszorút tegyenek.

— (Magyarság Rohitson.) Rohitsauerbrunn fürdőhelyen — mint értesülünk — a magyar vendégek megtorlandó azt a magyarellenes eljárást, hogy őket semmi kedvezményben sem részesítik, ellenakciót indítottak és a magyarság mellett tüntetnek. Nem járnak a német zengerájba s azon vannak, hogy magyar szintársulat menjen a fürdőbe, mely igen jó pártfogásra találna ott; továbbá magyar lapokat járatnak és nagyban ellensúlyozzák a panszláv agitációt. Pécsről Rohitson Krausz Mihály, kir. tanácsos, Kindl József, kölcsönös segélyező-egyleti igazgató és Weisz Mór tanító vannak.

— (Elmaradt hangverseny.) Hegedűs Ferenc, zeneakadémiai növendéknek, tegnap estére kitűzött hangversenye a csekély érdeklődés miatt elmaradt. Mi azt hisszük, hogy a hangverseny nem volt eléggé előkészítve; alig tudott róla valakit a nagyközönség s a kedvezőtlen idényben nagyobb

reklámra lett volna szükség, hogy a közönség körében érdeklődést kelhessen a hangverseny.

— **(Árlejtés a megyeházán.)** Ma délelőtt tartották meg az alispán helyettes főjegyző hivatali szobájában a siklós-trinitás; ut megrongált szakaszainak helyreállítására kiírt nyílt pályázatot, mely alkalommal Krausz és Weisz harkányi vállalkozó cég, mint legolcsóbb ajánlattevő kapta meg a munkálato-
kat, a mennyiben az 5608 frt 58 krral előirányzott összes munkálatok teljesítését 6% engedménnyel, vagyis 5244 frt 02 krral vállalta el.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Breier Lajos, baksai lakos, öngyilkossági szándékból elvágta a torkát egy beretvával. A beretva azonban nem lehetett valami nagyon éles, mert nem ejtett életveszélyes sebet, mindazonáltal behozták Breiert a pécsi kórházba s ott ápolják.

— **(Kiszébelt ember.)** Kitzweger Károly, péksegéd az éjjelt a „Fehér Farkas“ egyik vendégszobájában aludván át, reggel arra ébredt fel, hogy a zsebéből 5 frtot elloptak. Az esetről jelentést tett a rendőrségnek, hol a vizsgálatot megindították az ismeretlen zsebtolvaj kinyomozása végett. A gyanu a tett elkövetését illetőleg Pók Antal háziszolgát terheli, a mi hogy csakugyan bűnös-e a dologban, majd a törvényszéki vizsgálat fogja kideríteni, hová a rendőrség áttette az ügyet.

— **(Két tűz egymásután.)** Özv. Strasser Józsefné, Majsai községhez tartozó Kecsege-pusztán levő háza, a napokban ismeretlen okból kigyuladt és 300 frt értékben le is égett. De ez a csapás nem volt elég a sorstól az özvegyre; másnap ugyanis egy szalmakazal gyuladt ki birtokán s ekkor meg 2530 frt értékű szénája lett a tűz martalékává. Szerencse még a szerencsétlenségben, hogy úgy a leégett ház, mint a szénakazlak biztosítva voltak s így a kár egyrésze megtérül. Hogy a két tűz miből keletkezett, a vizsgálatot megindították, de az eddig még semmi gyanus körülményt sem birt megállapítani a tüzek okául.

— **(Ben-Ali Bey)** a világhírű keleti bővész, aki Budapesten bámulatos előadásai-
val ragadta el a közönséget, holnap és pénteken este a Vigadóban két előadást tart városunkban. Pénteken visszavonhatatlanul az utolsó előadás lesz. Belépő jegyek a Walentin-féle könyvkereskedésben kaphatók.

— **(Pusztító orkán.)** Mohácsról írják, hogy ott vasárnap éjjel rettentő égháboru dühöngött, melyhez hasonló ember emlékezet óta nem volt. A negyedóraig tartott borzasztó fergeteg után félelmetes villámlás és dörgés közepette huszonöt percig ludtozás nagyságu jég esett, mely a vetések tulajdonos részét és a Margitta-szigeten levő 6000 fának gyümölcsét teljesen tönkre tette. A gyümölcsészettel foglalkozó nép emiatt tönkrement. A legtöbb ház ablaktáblái — körülbelül 1200 drb összetört. Nagy kárt szenvedett a szerb templom is. A Dunán a legtöbb dereglye elsüllyedt. Polgár András malmának kiségitő hajóját a vihar összezúzta. Himesháza községben számos nádasfedelű ház tetejét a fergeteg fölemelte és kilométernyi

távolságra vitte. A mohácsi szigeten kétszáz háziállatot a jég agyonujtott. A kár kiszámíthatatlan. Hasonló zivatar volt Villányon, Simontornyan, Pakson is. Pogányban mindent elvert a jég; Kökényen, Udvardon és Egerághon is nagy pusztítást vitt véghez a vasárnapi orkán. Tengerini levelezőnk jelenti, hogy ott nagy vihar volt. Előbb eső, majd diónagyságu jég esett s a gyümölcsöt és árpát mind elverte. Egerszeg határát is egészen tönkretette a vihar.

— **(Tolvaj csavargó.)** Singer Gyula jól ismert csavargó már a rendőrség előtt. Az ipsze tegnap este a sátoráborban levő vendéglőből lopott el egy csomó szalámit és egyéb jóféle élelmiszert s aztán megugrott, a mikor észrevették. A tulajdonos bejelentette az esetet a rendőrségnek s a nyomozás meg is indult a tolvaj kézrekerítése végett. Az alsómalomutca végén akadtak rá a rendőrök, a honnan azonban elmenekült és csak hosszú üldözés után tudták a Fehérváry-utcán elfogni. Onnan a budai külvárosi őrtanyára kísérték, majd a rendőrségi kóterbe vitték be a városházára, a hol egyelőre szállást adnak neki, míg átteszik az ügyét az ügyészséghez.

— **(Két emberélet egy szalmakalapért.)** Megrendítő szerencsétlenség történt mult vasárnap Tésényben. Ecker János, fiatal családos embernek kis fia a mult héten játékközben beleejtette kis szalmakalapját a „kis Kálócák“ udvarán levő száraz s a beleszórt szemét s egyéb hulladékoktól bűzös, három öl mélységű kutba. Ezt kiveendő, a nevezett nap déli óráiban Ecker leeresztett egy létrát a kutba s azon lement. Az ott levők várták, várták, hogy majd hozza a kalapot, de hiába, megközelítette ugyan a kut nyílását, de onnét visszazuhant. A körülálló rossz szagot sejtve, összelármázták a fau honn levő lakóit, akik közt aztán nem a higgadt megfontolás, de a köztük általános virtuskodás adta meg a tervet Ecker mikénti kimentésére. Jóllehet, hogy néhány embert már megkísérlettek kötélen leeresztetni, akiket azonban fulladozó kiabálásokra visszahuztak, Milus István, az illetőnek hasonlókoru (28 éves) barátja, nejeinek s szüleinek minden lebeszélése, visszatartása dacára mégis elhatározta magát a lemenésre s még a följánlott kötelet sem fogadta el, hanem a létrán ment le, azaz lement volna, de érezvén a fojtó szagot, visszafordult, de már késő, egy jajkiáltással alázuhan. Most az utóbbinak öcsese akart lemenni erőszakkal, de visszatartották. Ekkor vaskampókat hoztak s azokkal húzták ki a szerencsétleneket, mindkettő meg volt fulladva, megölte őket a kutban rothadó hulladékokból kifejlődött gáz. Az áldozatok hozzátartozóinak, a község összes lakóinak rémülete leirhatatlan. Milus nejét alig lehetett megmenteni, hogy a kutba ne vesse magát. Az előjáróság nyomban jelentést tett az esetről, pár órára megérkezett az illetékes m.-mecskei körorvos, ki már csak a beállott halált konstatálhatta. Az egy szalmakalap két áldozatát, Tésény s a szomszédos községek lakóinak megindító részvéte mellett, hétfőn d. u. 5 órakor kísérték örök nyugalomra. Ecker özvegyet, egy kis-korú árva s özvegy nagyanyját, — Milus,

gyámoltalan agg szülőket s fiatal özvegyet hagyott maga után, akik iránt általános a részvét. Mindazonáltal, még a felette megindító temetés alkalmával is lehetett ily virtuskodó kifejezést hallani: „Én fogadásba be mernék mőani 5 pengőér.“ — Jó lesz, ha az illetékes hatóság mielőbb betömeti a gyilkos kutat.

— **(Évszázó vizsgálat Villányon.)** A villányi rk. népiskolában április és május hónapokban dühöngött kanyaró járvány miatt az idén a rendesenél később tartották meg az évszázó vizsgálatot, ugyanis e hó 5-én, melyen nagyszámban megjelent szülők és iskolaszéki tagok különösen a magyarosítás terén — mit a tanítók jóformán az idén kezdtek — elért szép eredményért a buzgó tanítók előtt örömeiket fejezték ki.

— **(Az országgyűlési képviselőválasztók)** 1898 ik évre érvényes s a vármegyei központi választmány által átvizsgált névjegyzékei folyó hó 5-től 25-ig bezárólag terjedő időközben a községek házában közzemlére kitétetnek s ezen idő alatt azokat a községi előjáróság egy tagjának jelenlétében reggel 8 órától 12 óráig mindenki megtekintheti, 2-től 6 óráig pedig lemásolhatja. Ezen névjegyzékek ellen a központi választmányhoz címzett írásos felszólalások folyó hó 5-től 15-ig, déli 12 óráig, az illető községi előjárónál, illetve körjegyzőnél benyújthatók. Ezen felszólalások folyó hó 16-tól 25-ig bezárólag reggeli 8-tól déli 12 óráig és délután 2-től 6 óráig szintén betekinthe-
tők s azokra mindenki, ki felszólalni jogosítva van, írásban észrevételeket nyújthat be. Az észrevétel azonban minden beadványhoz külön beadandó.

— **(Életmentő urnó.)** Szoranczy Döméné, a simontornyai pénzügyőri szemlésez neje, fürdés alkalmával egy öt éves fiut mentett ki a Sió hullámaiból. A fiu már-már elbukott a víz alá, midőn a bátor urnó utána ment és szerencsésen kimentette a biztos halálból. Amint a megmentett fiu atyja, Nagy Pál simontornyai timár meghallotta a szerencsétlenséget, rögtön a helyszínére sietett és fiát hazavitte, a ki estefelé már teljesen magához jött. Az önfeláldozó életmentő valóban megérdemli a halált és elismerést.

— **(Korcsmai verekedés.)** Sokat ittak már Révész János decsi korcsmárosnál Petróci János, Pörnyi István, Garmos János és Majsai Sándor, mire összevesztek valami csekélység fölött és Petrócit úgy helybenhagyták, hogy napokig kellett neki az ágyat nyomnia.

— **(Vesztett lovak.)** Kapuvári Lipót, szegzárdi lakos, dühös ebtől megmárt kutyáját bekötötte az istállóba, a hol a veszettség kiütött rajta és megharapta az egyik lovat. A ló is megveszett s ez meg a másikat harapta meg. Mind a két veszett állatot lebunkózták.

— **(Retszilás állomás.)** A m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint, a kereskedelemügyi miniszter a budapest—dombovári vonalon fekvő Retszilás állomás, mely eddig nyilvános forgalomra nem szolgált, most a személy- és podgyász forgalomra megnyitott.

— **(Gyanus tüzesetek Szegzárdon.)** Valami titkos kezek működnek egy

idő óta Szegzárdon, a ref. városrészben, a hol most már egymásután a negyedik tüzeset fordult elő. Az is gyanus, hogy a tüzesetek rendszeresen vásárkor ütnek ki, a mint az most is történt. A pusztító elem Németh István, özv. Lengyel Jánosné házáat és Debuly Imre présházát hamvasztotta el. Nagy szél fujt ugyan, de víz volt bőségben s így sikerült a nagyobb tűzveszélyt elhárítani.

— **(Véres kardpárbaj.)** Ma reggel 6 órakor véres kardpárbaj folyt le a honvédlövassági laktanyában Littke Lőrinc és ifj. Fürst Gyula között. A kardpárbaj bandázs nélkül, a legszigorubb feltételek mellett folyt le s az első összecsapásnál Fürst támadott, de Littke kiütötte a kardot a kezéből. A második összecsapásnál szintén Fürst támadott és Littke kardja a csapás alatt egészen elhajlott. A harmadik összecsapásnál Fürst kvartvágást tett, melyet Littke elhárított s balra mutatván egy kvartvágást, azt jobbról vitte véghez, s ellenfelét jobb mellén végigvágta. A seb nyolc centiméternyi mély, úgy, hogy Fürst vértől patakozva rogyott össze és sebét az orvosok bekötözvén, ápolás végett a városi közkórházba szállították. A párbaj után Littke ellenfele előtt sajnálkozását fejezte ki a történetek fölött. A párbaj kávéházi összeszólalozásból s az ezt követő tettlegességéből származott, a mikor is Fürst elküldte segédeit, Pauer honvédfőhadnagyot és Várady Géza honvédhadnagyot Littkéhez, aki segédeitül Kiss Aladár honvédszázadost és Lau-

ber Rudolf ügyvédet nevelte meg. A segédek végkimerülésig folytatandó kardpárbajban állapotván meg, az a fent leírt módon ért véget. Fürst Gyula sebe igen súlyos, de az orvosi tudomány remélhetőleg elhárítja a veszedelmet. Littke a párbaj véres lefolyása után jelentkezett a rendőrségnél, ahol kihallgatták s az iratokat hivatalból átteszik az ügyészséghez.

— **(„Gyere ki, majd megöllek.”)** Ezt kiabálta villogó késsel kezében Decsen Kupráncki Ferenc ablaka alatt egy vérszomjas amazon, kinek neve Pákozdi Jánosné szül. Kozma Erzsébet. Eleinte csak hallgatta a szobában Kupráncki a kihívást, de végre türelmét vesztve, kirohant és egy csapással kiütötte az asszony kezéből a kést, mielőtt szurhatott volna. Ezzel azonban nem elégedett meg, hanem teljesen leverte. Az ügy a csendőrség elé került, a hol kitűnt, hogy a vérszomjas asszony boszúból akarta Kupránckit megszurkálni.

— **(Vadászat.)** Az őzcserkészésen kívül ez idő szerint legtöbb mulatságot nyújt a vadászoknak a vadkacsa vadászat; az idén kiválóan eredményesek a kacsázások, mert nyaranta rendszerint kiszáradt tavak a sok eső miatt bővében vannak a viznek s a kacsák költési idején is kedvező idő járt. A Balaton berkeiben és alsó Somogyban sokat vadásznak az idén kacsákra s a terítékre kerülő vadak nagy részét Bécsbe küldik vadkereskedőknek, kik a vadkacsaért 40—60 krt fizetnek darabonként.

— **(Svengáli, az utca porában.)** Csiki László, kitűnően játszott Svengalit a kaposvári szinkörben. Művészetének sikerétől ábrándokba elmerülve sétált haza előadás után a feleségével; meg se gondolva, hogy Rókával, a ruhatárossal elintézetlen ügye legyen. Róka ravasz, sőt dühös ember, ki semmit sem volt elragadtatva Svengali sikerétől, hanem boszura gondolt s feleségével együtt megtámadta a Csiki párt, miből pompás színpadi scéna fejlődött az utcán. Véres orral a porban végezték a szerepet valamennyien. Somogyi lesz a bírő; a néző közönség pedig nagyon meg volt elégedve.

— **(Megszökött számadó.)** Ma reggel jelentést tett a rendőrségnél egy munkásszony, hogy ura, akiszámadó mezei munkás volt, szombaton este magához vette a cselédkönyvét és az összes pénzt, mely munkástársait is megillette, s azzal hazulról megszökött. Az asszony, szegény feje, egy krajcár nélkül maradt otthon s a pénzüket vesztett munkások sem tudják hogy mittevők legyenek. A rendőrség az esetről jegyzőkönyvet vett fel s elrendelte a megszökött ember nyomozását.

— **(Állatjárványok)** Baranyamegyében jelenleg az állatjárványok állása a következő: veszettség 1 községben 1 udvarban uralkodik, sertés orbánc 9 községben 76 udvarban lépett fel, sertésvész pedig 24 községben konstataált. Somogy megyében veszettség 1 községben 1 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban, sertés or-

Éjfél tájban csak bekopog hozzám a pap és doktor világot tartva kezükben s kérdezik vajjon rosszul vagyok-e? „Mi történt?” kérdém csodálkozva az ágyban felülve, de midőn aztán mindent tudtomra adtak s azt is, hogy ti még nem vagytok hon! az ágyból kiugorni s a hó eltávolítására parancsot adni egy pillanat műve volt. Befogattam s hajnalban magam indultam Kis-Tanyára, hol az ispántól megtudtam, hogy a vadászokban vagytok s hogy farkas garázdálkodik a környéken. Na, de ezt nem hiszem, mert a mióta Rothbergben vagyok, minden télen azt híresztelik, hogy jönnek e nem hivott lengyel vendégek anélkül, hogy csak egygyel is megismerkedtek volna! Mindannak dacára Pollowitz gróf ma farkasvadászatot akar rendezni, mert ordas ur, mint előkelő ember nem felejtette el névjegyét a gróf urnak beküldeni. Pollowitz Rothbergbe is küldött meghívókat, az urak egy része el is fogadta. Na, a mit ezek elejtenek, azt akár főzetlenül is megeszem! A hosszú beszélgetéstől elfáradva egy pohár borral medvesíté meg kiszáradt torkát miközben saját megjegyzéseim jót nevetett, körülnézett s emigy folytatá:

— Mint látom, időközben egész jól érezték magukat itt! A tisztelt menyasszony bizonyosan már jól megszapulta a vőlegénye fejét, a miért helyette csak fehér nénjét küldte hozzánk! Előfordul ilyesmi is, tudjuk igen jól! — Az első ünnepnap vízbe, azaz hóba esett, de annál jobban mulatunk majd ma! Tanácslom, hogy szedelődzenek minél előbb össze, ne hogy otthon maradt vendégeinket az időközben reájuk jött ásitózási görcsökben szenvedve találjuk! — Igen, igen Kernow, maga ragadta el társaságunk fő elemeit! Külömben is!

Kernow mosolyogva rázta meg fejét:

— Jankow kisasszony nem volt modellem; fejét emlékezet és egy ironkarcolat után festettem le, melyet még gyermekkorában papírra vettem otlétem alkalomával. Külömben azt hiszem, hogy ez átszellemült arcocská inkább raffinált szépséget rejt el, tehát nem a szegények iránti kegyelet, hanem ez volt, a mi engem arra készítetett, hogy lefessek. Nemde, ez a te véleményed is Ottonie, Jankow Hermine kisasszony vonzó virágszál?

Ottonie szeméi szikráztak, elég bizonyíték, hogy a szerelem s féltékenység nála egy fán termett. Vállvonogetva, közönyös hangon így válaszolt: Hogy kérdésemre megfelelhessenek, e kitűntetett leányt jobban kellene ismernem. Eddigél nem néztem meg jól, annyit azonban tudok, hogy igénytelen az alakja, szintelen a haja és a divatnak cseppet sem megfelelő ruhákban jár. Jókat nevettem ugyan már rajta, ha láttam, mint üldözi Adla vad fiait hasztalanul az udvaron végig s hogy sokszor közel áll a siráshoz, mert nem fékezheti őket!

— A szelid leányka nincs helyén nálam — tevő hozzá Rothbergné. Kivánságának eleget téve, iparkodtam már egy más hely után nézni, de mind eddig hiába volt fáradságom. Egy özvegv, ki eljött őt megvizsgálni, nem találta elég „erősnek” s egy ezredesné, ki a szerződést már megkötötte volt, de ismét felbontotta, azt mondta, hogy Hermine zeneismerete nem felelt meg követelményének!

— Ez talán csak okvetlen szükséges egy nevelőnőnél! — vágott Ottonie élesen közbe.

— Tudnék én számára egy alkalmas helyet, ahol

báné 2 községben 2 udvarban, sertésvész pedig 44 községben uralkodik. Tolnamegyében lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, bőrféreg 3 községben 3 udvarban jelentkezett; ragadós száj és körömfájás 1 községben 12 udvarban, sertésorbáné 5 községben 5 udvarban, sertésvész pedig 18 községben uralkodik. A múlt hóban megyénk Bakóca községében tüdővészben 48 szarvasmarha betegedett meg s közülök elhullott 45. Sertésvészben Sellyén 49 és Vaiszlón 64 sertés betegedett meg, elhullott előbbi helyen 19, utóbbi helyen 46 s a többi részben felgyógyult, részben még a járványban szenved.

— (Gazdátlan rizkása.) A somogy megyei Nagy-Bajom község mellett furcsa leletre bukkantak a napokban. Egy zsák, körülbelül 30 kilogramm rizkása az, melyet árok szélén találtak. Hogy ki hagyta ott, vagy kinek a jogos tulajdona, még nem tudják. Legnagyobb valószínűség szerint úgy lophatták el valahonnan és az ismeretlen tolvaj, ráunván a tova cipelésére, elhagyta az uton. A gazdátlan rizkását bevitték a kaposvári szolgabíróshoz, hol igazolt tulajdonsa átveheti.

Órák, ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti Schönwald Imre órás és ékszerész Pécs.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 33 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " 47 "
Brood	" 1906. sz.***)	személy "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Törvénytörvény.

§ Sikkasztó hajcsár. Kovacsóvicz Velimir, ráctöttösi lakos, f. évi március 17-én Valpón 77 drb. sertést vásárolván, felfogadta Lenhardt Pávót, hogy segítse neki a sertéseket Mohácsra hajtani. Dárdán 26 sertést eladott s a többi Baranyavárig együtt bajtotta a hajcsárral. Ott azonban elvált tőle s megbizta, hogy hajtsa csak az 51 sertést

Mohácsra. Lenhardt Pávó hajtotta is a farkát, mikor közelében egy csomó cigány szegődött melléje, kik előtt úgy adta ki magát, mint a sertések feles gazdája s a kik itatták borral is, csak hogy olcsón tudjanak tőle vásárolni. Egy sertés az uton kidőlvén, azt Kolompár József vette meg; Ivánovics Marko, Kovács István és Kárász István pedig a kölkedi csárdában vettek meg egyegy 10 frtot is megérő malacot 4 frtért. A vásárnak tanuja volt Bencsik József, mohácsi korcsmáros, a ki a megmaradt 47 darabért, miket Lenhardt 350 forintra tartott, ígért 250 frtot. Mikor aztán Mohácsra beértek, a korcsmárosnál összejött az egész trupp és ott Bencsik meg is vette a sertéseket 300 frtért, pedig megérték vagy 600 frtot. Adott rá mindjárt 20 frtot foglalóul s ezt Lenhardt 1 frt hijján áldomásra el is fizette még ott a kocsmában. A többi pénzt azonban nem vehette fel, mert kisült a turpissága és a csendőrök elfogták. A sikkasztó hajcsár és négy társa tegnap állt a pécsi kir. törvénytörvény előtt, a hol Lenhardt be is ismerte a sikkasztást, de a többiek azzal védekeztek, hogy ők jóhiszeműleg vették meg tőle a sertéseket. Azonban tulajdon elleni kihágás miatt elítélte a bíróság Ivanovics Markót, Kovács Istvánt és Kárász Istvánt 5—5 frt fő- és 5—5 frt mellékbüntetésre, Bencsik Józsefet pedig — kit Sey Ernő dr. ügyvédet védett — 20 frt fő és 10 frt mellékbüntetésre. Lenhardt Pávó sikkasztásért egyévi börtönt kapott, melyből vizsgálati fog-

zeneismereteit nem igen vennék tekintetbe t. i. itt e vadászakban! szól Kernow Adla felé fordulva. — Igen lekötelezne nagyságos asszony, ha Jankow kisasszonyt Jancsikának átengedné, feltéve, hogy e szelid leányka a vadászakban való tartozkodást túrni tudná.

— Ide illik, tökéletesen beillik ide! — volt Rothbergné megjegyzése. Itt tökéletesen boldognak érezte magát s az árva fiu lelkiismeretes nevelésben részesülne. Ezt a tervet megvalósítjuk!

Már megengeditek — volt Ottonie ellenvetése — addig mig Béla nőtlen, addig legalább nézetem szerint — kivihetetlen a terv.

— Ottonie! — szól Béla szemrehányólag.

— Hiszen te, Béla, a dolgot egész másképp fogod fel, nagyon is naiv vagy s elfelejtetted, hogy vannak olyanok, kik egész másként gondolkodnak és aztán léteznek ám még rossz nyelvek is!

— Itt az erdőben nem — szól rendithetetlenül Béla — Jankow kisasszony már gyermekkor óta apai harátjának tekint s mindenkorra meg is maradok ebben a minőségben.

A szép menyasszony hallgatott ugyan, de titokban eltökélte, hogy minden lehető el fog követni, csak hogy e „szép virágszál“ idejövételét meggátolja.

Hangos s mindinkább közeledő csengés megszakítja a társalgást s a pitvarban Rothberg ur erőteljes alakja, ki ép az imént vetette le bundáit.

— Adla örömteljes sikolylyal futott elébe.

— Vencel te álomszuszek — te mormota, siestát tartasz, mialatt gyenge kis asszonykád a hóban eltemetve — te jól alszol — annak a veszélynek van kitéve,

hogy a farkasok marcangolják szét. De úgy kell néked, te kegyetlen férj! Összeszedheted most gyenge tagjait, bekötheted zsebkendőbe maradványait, hazaviheted, sírjára hóvirágocskákat ültethetsz s a sirkőre ezt véd: „Itt nyugszik felejtethetetlen Adelaideom; hófuvás következténn halt meg, mialatt én a szárazon ültem!“

— Sajna! a beszélő-gépe ismét megindult! egészíté ki az epilógot férje. — Na, hála az Égnek Adélkám hisz még van elég élet és szusz benned! De most már az Égre kérék, hadd vessem le bundámat és az átkozott gummi cipőket! Uff! Na! Na, itt vagytok!

Férj és feleség jól összevissza csókolózkodott és aztán zajosan bevonultak a meleg terembe.

— Gyermek — szól Rothberg ur, miután mindegyikkel külön barátságos kézzorítást váltott, — gyerekek, ilyesvalami, a mi tegnap velem történt, még nem fordult elő, életemben, bár már igen gyakran kitűnően ettem és ittam! Alig hogy tegnap elindultatok valamennyien a délutáni „drussel“-hez elkészítve leültünk s én véletlenül ágyamszélére ültem! Nem tartott soká, hát én eltűntem, nem vagyok itt, nem jelenek meg addig mig Katinka vállam megérintve emígyen nem szól: „Tekintetes ur! a kávé az asztalon van!“ „Feleségem már visszatért?“ kérdeztem a nélkül, hogy szememet kinyitottam volna. „Még nem!“ szól a leány „De az uraságok végre is kávéjukat kívánják!“ — All right! Rögtön jövök szólék s a balga leány eltávozik s továbbra is enged aludni! Egyszerre csak felébrednek, de nem tudom magam tájékozni, nem tudom, tulajdonképen hol vagyok; mivel körülöttem nagy sötétség volt s én az ágyat érezvén, azt hívém, hogy éjszaka van.

sága által 3 hónap kitöltöttnek vétetik. Az elítéltek, s őket illetőleg a kir. ügyész is, megnyugodtak az ítéletben; csak Bencsik József felebbezte azt meg, de felebbezett az ő terhére a kir. ügyész is.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 7-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend előtt Neményi Ambrus személyes kérdésben szólalt föl, kijelentve Hentaller tegnapi célzására, aki azt mondta, hogy három cukorgyárral áll sógorságban, hogy ez valótlán, mert egy cukorgyárnál sincs érdekelve.

Elnök heiyteleníti a rokonságnak a vitába való belevonását.

Reiter János nemzeti párti képviselő azon kezdi, hogy a költségvetés tárgyalásánál a kormánypárt igyekezett kiugratni a nemzeti pártot a passzivitásból, most, hogy az ellenzék hatalmas parlamenti akciót tejt ki, a parlamentorizmust s a mezőgazdákat féltik s fenyegetőznek az ellenzék megrendszabályozásával, pedig ez a vita díszére válnék bármely parlamentnek. A tulajdonon csak a merkantil érdeket, kapcsolatban az osztrákok érdekeivel, tartják szem előtt; hisz a pénzügyminiszter is beismerte, hogy ennek a javaslatnak a törvényerőre emelkedése osztrák érdek, a mikor az ellenzék közjogi aggályaira azzal válaszolt, hogy nem teheti fel, miszerint az osztrák parlament veszélyeztesse a saját országát érdekét azzal, hogy ezt a javaslatot, illetve az e tárgyban kibocsátandó császári rendelet el nem fogadja.

Bartha Ödön hatalmas beszédben visszautasította a hazafiatlanság és az obstrukció vádját, melyet a kormánypárt szorultságában az ellenzékre kenni iparkodik. A többség hamisítja meg a parlamentarizmust, a mikor kierőszakolt mandátumait az ország érdekeinek rovására használja fel. A cukorprémium ugyanis kidobott pénz, mert nem versenyezhetünk a némettel, franciával. A kormány a központból küldött blankettákon szavaztat magának bizalmat. Felismerte ezt a sopronmegyei répatermelő feliratának stílusán, a melyben azt mondják: „általunk százhuszonegyezer hold — képviseljük.“ (Derűtség.) Különben ebben a pénzügyminiszter ártatlan, ez a Bánffy stílusa. Az állam nem akarja emelni a cukor belfogyasztását, mert ezzel csökkentené a szeszfogyasztást, pedig ő a legfőbb regale bérlő. Inkább fizet tehát a cukorkivitelre prémiumot, mert ez a nagygyárosok és az osztrákok érdeke.

Ezután Molnár János és Hock János az alföldi munkásmozgalmakról, Hentaller az amerikai vámsérelmekről interpelláltak, a miniszter azonban óvakodott válaszolni.

TÁVIRATOK.

— **József főherceg — dr.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kolozsvárott tegnap avatták föl a millennium alkalmából disz-doktorrá választott József főherceget.

— **Zichy Jenő gróf 60 éves.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zichy Jenő gróft hatvanadik születés napja alkalmából számosan üdvözölték.

— **A cár Varsóban.** (A „P. F.“ eredeti távirata.) Varsóban a lengyelek nagyban készülnek a cár fogadására. Diadalivet emelnek a következő fölirattal: „Üdvöz légy Legyelország császára és királya!“ A cár Varsóban tartózkodása alatt több lengyel mágnás-családot fog meglátogatni.

— **Uj zsidó imaház Budapest.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi polgárság körében mozgalom indult meg, melynek célja a Lipótvárost jövőben „Sz. István-város“ névvel elnevezni. Ezzel szemben a lipótvárosi gazdag zsidó családok körében mozgalom indult meg egy fényes zsidó templom emelése iránt, melyet nem mór, hanem magyar stílusban építenének.

— **Az orosz cár ajándéka.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) II. Miklós orosz cár Luitpold bajor régens hercegnek az orosz nagykövet közvetítésével három olajfestményt küldött, melyek egyike I. Lajos bajor király időjéből katonai jelenetet ábrázol.

— **Sikkasztó vezérigazgató.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kiewben egy cukorfinomító részvénytársasági vezérigazgató 35.000 rubelt, más vállalatoktól összesen 200.000 rubelt sikkasztva megszökött.

— **Az önálló vámterület mellett.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti kereskedelmi- és iparkamara tegnap délután Lányi Leó elnökle alatt ülést tartott. Napirend után Kohn Gábor kamarai tag interpellációban sürgette, hogy a kormányhoz nyujtsanak be tervezetet az önálló vámterület felállítására iránt. Az indítványt Lányi kérelmére, aki azt mondta, hogy az most nem időszerű, Kohn Gábor visszavonta s tárgyalását öszre halasztotta.

— **A mi bankóhamisítóink bűnpere.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Horváth-Kokán József pécsi fakereskedő (?) és társai, baranyamegyei bankóhamisítókkal a budapesti büntető törvényszék ma kezdte meg az újabb vég-tárgyalást.

8250.

1897.

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező szigeti országút

109. számú (volt vámház) ház és hozzátartozó telek,

1897. évi július hó 29-én délelőtt 9 órakor a városi gazdasági tanácssteremben nyilvános árverésen eladatik.

Felhivatnak tehát venni szándékozók, hogy 100 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb július hó 28-án déli 12 óráig a városi polgármesternél nyujtsák be avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácssteremben betekintheők.

Pécsett, 1897. évi június hó 29-én

Pécs sz. kir. város Tanácsa.

Nyilt-tér.*)

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik a hön szeretett, boldogult

Jankovits Géza

műgyetemi joghallgatónak

folyó hó 3 kán végbement temetésén megjelenésük, koszoruk küldése és számos egyéb részvétnyilatkozatok kijelentése által, mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1897. július 7 én.

A gyászoló család.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Lapfőmunkás Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Szőlő eladás.

Baranyamegye, Szilvási szőlőhegyben fekvő

4 kat. holdas szőlő,

mely részben még régi termő, részben pedig újból beültetett, jutányos árért eladó. Értekezhetni Pécsett,

Kovátsits Antal

szijgyártó, tulajdonossal.

Vinoleum

szépen festő és rendkívül gyorsan ható szer faligomba képződés és a fa rothadása ellen, valamint szer phylloxera ellen.

Egyedül kapható: **MARTON MIKSA**, építkezési vállalkozó- és fakeskedőnél Pécsen.

Ma csütörtök, július hó 8-án és holnap pénteken július 9-én

a „Vigadó“ nagytermében

csak 2 szenzációs előadás

BENALI BEY

által, itt még soha nem látott csodálatot keltő keleti bűvészeti mutatványok.

Budapesten 102 előadást tartott nagy sikerrel.

Helyárak: parket ülés 2 frt, számozott hely 1 frt 20 kr., ülőhely 80 kr., állóhely 60 kr., tanulóknak 30 kr.

Jegyekre már ma előjegyezhetni Valentin K. utóda könyvkereskedésében.

Első előadás csütörtökön este 8 órakor.

851. szám.

1897.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1897 évi 14827. számú végzése következtében Dr. Toldi Béla ügyvéd által képviselt Schwarz Ignác fia javára Kaiser János ellen 137 frt 11 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 599 frt 40 kr-ra becsült butor, házi konyha, pineze felszerelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíró-ság 16392 1896. számú végzése folytán 137 frt 11 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi augusztus hó 11. napjától járó 5% kamatai és pedig összesen 29 frt 50 kr-ban bírósági már megállapított költségek erejéig Üszögön leendő eszközlésére 1897. évi július hó 20. napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107 és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni

Kelt Pécsen, 1897 évi július hó 1.

Fonyó István

ki. bírósági végrehajtó.

11673.

1897.

Hirdetmény.

Pécs város Tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező erdőben, ugy a városi alsó határban gyakorlandó

vadászati jog,

1897. évi október hó 1-től számított 6 évre haszonbérbe adatik.

Felhivatnak tehát mindazok, akik ezen jogok egyikét vagy mindkettőt haszonbérelni óhajtják, hogy bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1897. évi július hó 21-én déli 12 óráig a városi polgármesteri hivatalban nyujtsák be, avagy 1897. évi július hó 22-én d. e. 9 órakor a gazdasági tanácssteremben tartandó szóbeli árverésen vegyenek részt.

Bánatpénz minden egyes vadászterületnél 50 frt.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsnoki hivatalos helyiségben betekintheők.

Pécsen, 1897. évi június hó 29-én.

Pécs város Tanácsa.

3671. sz.

Tkvi 1897

Hirdetmény.

Baranyamegyében lévő, a mánfai körjegyzőséghez tartozó **Mánfa, Battyán, Szopok** és **Komló** községeknek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettven, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi január hó 10-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16, és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakaszban az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyeztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi január hó 10-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1898. évi január hó 10-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A sásdi kir. j. bíróság mint tlkvi hatóság 1897. évi június hó 23-án.

Warga Jenő

kir. aljárásbíró.